Week 15 | Artsen, economen, politici en ondernemers

Beschrijving

Elke arts heeft de intentie zoveel mogelijk levens te redden en te voorkomen dat er onnodig mensen besmet raken door het coronavirus. Elke econoom weet dat het stilleggen van een economie enorme gevolgen heeft. Hoe langer een economie stilligt, hoe groter de schade en hoe langer er nodig is om deze weer op gang te brengen. Als politicus gebruik je je gezond verstand en kijkt dan vervolgens naar de publieke opinie. Is er angst, dan moet er iets drastisch gebeuren. Neemt de druk van de publieke opinie wat af, dan laten we de teugels wat vieren. Er wordt door politici geen verband gelegd tussen de economische schade en het aantal slachtoffers, waarom zouden ze dat doen? De kosten van de economische terugval worden uiteindelijk toch door de belastingbetaler betaald. Misschien niet in 2020, maar vanaf 2021 komen de lastenverzwaringen weer op tafel om de ontstane gaten in de begroting te dichten. Met belastinginkomsten op een dieptepunt gaan we leningen met een garantie geven aan het MKB en bieden we financiÃ«le hulp aan ZZP-ers. Dat zijn hele nobele acties, maar wel iets dat grotendeels door de afwachtende houding van de politieke leiders is veroorzaakt. Konden we in januari al niet voorzien dat er iets moest gebeuren om te voorkomen dat het coronavirus zich ook in onze samenleving en daarmee economie zou verspreiden? Waarom reageren we pas als het eigenlijk al te laat is; bestellen we pas extra ademhalingsapparatuur als we al diep in de crisis zitten, moeten we voor de levering van mondkapjes afhankelijk zijn van de Chinezen? Ad-hoc is misschien wel het juiste woord voor hoe wij omgaan met de huidige situatie. Behalve de bedrijven, deze realiseren zich dat een paar maanden geen omzet desastreus uit kan pakken voor het voortbestaan. Dus waar mogelijk is het alle hens aan dek. Of het nu aan de keukentafel is met een laptop of een aangepaste ploegendienst om zo werknemers een veilige afstand tot elkaar te geven, als het kan, wordt er doorgedraaid. Dat doen deze ondernemers niet alleen voor eigen gewin, maar ook voor de miljoenen medewerkers proberen zij de bedrijven aan de gang te houden.

Als over een paar maanden het coronavirus wordt verkozen tot het â??woord van 2020â?? en de situatie waarin we nu zitten langzaam geschiedenis wordt, kunnen we nog niet bedenken wat de gevolgen zijn van deze â??intelligente lockdownâ??. Het perspectief van mensen zal veranderen, of dat economisch is of sociaal. In een artikel stond deze week wat in een normale tijd de maximale prijs is voor een jaar zorg, â?¬80.000 per persoon. In deze bijzondere tijd, worden de kosten voor een jaar zorggeld inmiddels geraamd op ruim â?¬10 miljoen per persoon. Niemand wil mensenlevens

uitdrukken in geld, niet in een normaal jaar, maar zeker niet in dit jaar. De overheid kan zich veroorloven om deze kosten te maken, zij verwacht dat de belastingbetaler de komende jaren de gemaakte kosten weer terugbetaalt.

Het dak repareren als het mooi weer is, plannen voor moeilijke tijden en vooruitzien; als we eens 3 maanden terug gaan in de tijd, hoeveel economische, en sociale schade hadden we kunnen voorkomen door de dreiging uit China serieus te nemen?

Met veel respect kijken we naar de zorgprofessionals, lezen we dagelijks de verwachtingen van de economen en zitten we aan de buis gekluisterd als er een officiÃ«le mededeling komt uit Den Haag. De ondernemers die met man en macht proberen deze crisis te overleven, horen we niet, zien we niet, maar deze mensen zijn wel de motor van onze economie.

Laten we hopen dat er intelligent omgegaan wordt met onze lockdown en dat we in januari van 2021 deze periode herinneren als een bijzondere lente.

Namens team AurÃ©us
Jeroen van Lom
CIO